

ת"פ 32830/08/14 - מדינת ישראל נגד סוהיל צואפטה

בית המשפט המחוזי בנצרת

18 מרץ 2015

ת"פ 32830-08-14 מדינת ישראל נ'

צואפטה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

הנאשם סוהיל צואפטה (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד רז ולטר

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד יוסף חאזם מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם, יליד 1995, הודה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות כפי שיפורט להלן, כאשר במהלך ביצוע חלק מהעבירות היה קטין ונקבע בהחלטתי כי הנאשם ביצע אותן, והוא נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לנוער בטרם הרשעתו בהן. בעבירות אותן ביצע כבגיר, הוכרע דינו של הנאשם על-פי הודאתו, והוא הורשע בהן.

2. במסגרת האישומים 1, 5, 6 ו-7, הודה הנאשם בביצוען של העבירות בהיותו קטין - כניסה לישראל שלא כחוק (במספר מקרים), עבירה לפי סעיף 12(1) **לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952**, שלוש עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירה לפי סעיף 406(ב) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**"), ושלוש עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. במסגרת האישומים 2, 3, 4, ו-8 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 402(ב) ו-31 לחוק העונשין, ארבע עבירות של התפרצות למקום מגורים

עמוד 1

בכוונה לבצע גניבה, עבירה לפי סעיפים 406(ב) ו-29 לחוק העונשין, ארבע עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיפים 384 ו-29 לחוק העונשין, ושלוש עבירות של קשירת קשר, עבירה לפי סעיף 499(א)(1), לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

אישום ראשון

4. הנאשם הנו תושב כפר טובאס שבשומרון ואין לו אישור שהייה כדין בישראל. בשנים 2013 - 2014 נכנס הנאשם שלא כדין לתחומי מדינת ישראל ושהה בה במשך מספר תקופות.

אישום שני

5. בתאריך 25.7.14 קשר הנאשם קשר עם סאמר זיאדאת, תושב השטחים (להלן: "סאמר"), להתפרץ למקומות מגורים ברחבי העיר נצרת עילית ולגנוב משם רכוש. סמוך לשעה 3:20, הגיעו הנאשם וסאמר בסמוך לבית משפ' רביבו ברח' קישון בנצרת-עילית. הנאשם וסאמר פתחו את חלון חדרה של ש"ר, קטינה כבת 17, נכנסו לחדרה ולקחו ממנו את מכשיר טלפון מסוג סוני אקספיריה S. לאחר מכן, נכנסו הנאשם וסאמר דרך חלון נוסף לחדרה של ל"ר, קטינה כבת 13 שנים, ולקחו משם מכשיר טלפון נייד מסוג סוני אקספיריה B. לאחר מכן יצא הנאשם מחוץ לבית ובעוד סאמר בתוך הבית, התעוררה ל"ר משנתה וסאמר ניגש אליה וחסם עם ידו את פיה על מנת שלא תצעק ותעיר את יושבי הבית. ל"ר ניסתה להתנגד בכוח למעשיו של סאמר ולהוריד את ידו מפיה, ללא הועיל. ל"ר שרטה את סאמר בידו ואף נשרטה סמוך לאפה. אותה עת תצפת הנאשם מחוץ לבית. רק לאחר שסימנה ל"ר לסאמר סימן לכניעתה, הסיר סאמר את ידו מפיה ולאחר מכן ישב על מיטתה ודיבר איתה כשל"ר, בפחדה מסאמר, רק ביקשה ממנו שילכו תוך הבטחה שלא תעשה כלום. בעקבות האירועים חוותה ל"ר טראומה קשה אשר השפיעה באופן משמעותי על אורח חייה וחיי משפחתה.

אישום שלישי

6. בתאריך 25.7.14, סמוך לשעה 00:30, הגיעו הנאשם וסאמר סמוך לדירת משפ' דוידוב ברח' ניצנית בנצרת-עילית. הנאשם וסאמר פתחו את חלון ההזזה שמוביל מהחצר לסלון הבית, נכנסו לבית, בזמן שחלק מבני המשפחה שהו בדירה, וגנבו מכשיר טלפון נייד מסוג אייפון 4, מכשיר טלפון נייד מסוג אייפון C5, מחשב נייד סמסונג שעלותו כ-3,000 ₪ ו-400 ₪ במזומן.

אישום רביעי

7. בתאריך 25.7.14, סמוך לשעה 2:00, הגיעו הנאשם וסאמר בסמוך לבית משפ' אמסילי ברח' הגיא בנצרת-עילית. הנאשם וסאמר פתחו את אחד מחלונות הסלון, נכנסו לבית, בזמן שחלק מבני

המשפחה שהו בו, וגנבו מהבית שתי חרבות המשמשות לקישוט בשווי כולל של כ-1,400 ₪, 3 זוגות משקפי שמש, ושתי קופסאות סיגריות.

אישום חמישי

8. בתאריך 7.10.13, סמוך לשעה 4:30, הגיע הנאשם בסמוך לבית משפחת מטר בכפר כנא. הנאשם פתח את חלון פינת האוכל ונכנס לבית בזמן שבני המשפחה שהו בבית. הנאשם ניגש לחדר השינה של בני המשפחה, שם ישנו באותה עת ג'ובראן מטר ואשתו, וגנב מהשידות הצמודות למיטה 2 מכשירי טלפון נייד מסוג איפון 54 וקופסת סיגריות מסוג מרלבורו. לאחר מכן, מכר הנאשם את הטלפונים הניידים שגנב.

אישום שישי

9. בתאריך 25.7.13, סמוך לשעה 5:00, הגיע הנאשם בסמוך לבית משפחת זרייקי בכפר כנא. הנאשם פתח את אחד מחלונות הבית המובילים לסלון ונכנס לבית בזמן שחלק מבני המשפחה שהו בבית. הנאשם ניגש לסלון, שם ישן אותה עת אחד מבני המשפחה, וגנב מהשולחן הסמוך לספה עליה ישן, שני מכשירי טלפון ניידים מסוג סמסונג בשווי כולל של כ-2,000 ₪ וכן תיק שבו היו מסמכים וכ-100 ₪ במזומן.

אישום שביעי

10. ביום 8.10.13, סמוך לשעה 4:30, הגיע הנאשם בסמוך לבית משפחת ח'טיב בכפר כנא. הנאשם פתח את חלון פינת האוכל ונכנס לבית בזמן שבני המשפחה שהו בו. הנאשם ניגש לחדר השינה, שם ישנו באותה עת ריאד ח'טיב ואשתו, וגנב מהשידות הצמודות למיטה מכשיר טלפון נייד מסוג איפון 5S ומכשיר טלפון נייד מסוג LG מיני. או אז, ניגש הנאשם לחדר השינה של ילדי הבית וגנב משם מכשיר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי 3S. לאחר מכן מכר הנאשם בשטחים את הטלפון הניידים שגנב.

אישום שמיני

11. בתאריך 17.4.14, סמוך לשעה 2:45, הגיע הנאשם בסמוך לבית משפ' היאג'נה בכפר כנא. הנאשם פתח את החלון של הסלון ונכנס לבית, בזמן שבעל הבית עומר היאג'נה שהה בבית, וגנב מהבית מכשיר טלפון נייד מסוג LG ומחשב נייד.

תסקיר שירות המבחן לנוער:

12. על-פי תסקיר שירות המבחן לנוער שנערך בעניינו של הנאשם, מיום 10.1.15, הנאשם, בן 19, בן למשפחה המתגוררת בכפר טובאס שבשטחי יו"ש, הסובלת ממצב כלכלי ירוד. הנאשם סיים 10 שנות

לימוד, היה תלמיד חלש ועזב את בית הספר בשל חוסר רצון ללמוד. מאז, עבד באופן מזדמן ושהה רוב הזמן בחוסר מעש. לדבריו, הנו אדם ללא שמחת חיים החש נחות וחוסר ערך בסביבתו. במהלך השנים האחרונות נהג להיכנס לשטח ישראל שלא כדין במטרה לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. מדובר במעצרו הראשון, ובמהלך מעצרו אין לו קשר עם בני משפחתו, אך ההתרשמות הנה כי הוא מתמודד באופן סביר עם תנאי מעצרו. לדברי הנאשם, מעשי הגניבה וההתפרצות בהם היה מעורב נבעו מנסיבות חיי משפחתו הקשות ומצבה הכלכלי הירוד. הוא הביע צער וחרטה על המעשים והנו מודע לכך שביצע עבירות חמורות. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם במעשים המפורטים באישומים 1, 5, 6 ו-7, היות והנאשם הודה בכתב אישום אחד כך שאין מקום להפרדה מלאכותית בין כלל האישומים נגדו, התנהלותו חמורה ומצדיקה הרשעתו באישומים גם אם אלה היו עומדים לבדם, המעשים בוצעו כשהיה על סף בגירות, העבירות המיוחסות לו במסגרתם הן עבירות חמורות, המעשים מלמדים על תעוזה רבה, והצטברות המקרים - כל אלה מחייבים הרשעתו בדיון.

14. ב"כ המאשימה ביקש מבית-המשפט להתייחס אל האירועים המפורטים באישומים 2, 3 ו-4 כאל מעשים שנעשו ברצף, באזור ובמועד זהים, כאל אירוע עברייני אחד הנובע מאותו קשר עברייני, ולקבוע מתחם ענישה הולם המתייחס לשלושת האישומים. באשר ליתר האישומים, מדובר במעשים שהנאשם ביצע לבדו, במקומות ובזמנים שונים, ולגבי אלה ראוי לקבוע כי מדובר באירועים נפרדים.

15. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על חומרת מעשי העבירה, על פגיעת מעשה הסיוע לשוד בזכותו של אדם לשלמות גופו, ופגיעת יתר עבירות הרכוש בזכות הקניין של האדם, הזכות לפרטיות ולביטחון אישי בקרב ביתו של אדם. מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים הללו הנה גבוהה, שכן הנאשם פעל בתעוזה ונכנס לבתיהם של הקורבנות כאשר בני המשפחה שוהים בהם, תוך נטילת סיכון כי יתעוררו והדברים עלולים היו להידרדר לאלימות ולתוצאות חמורות יותר. המעשים בוצעו תוך תכנון מוקדם, ובחלק מהמקרים אף בצוותא ותיאום עם אחר. פרט לאישום השני, חלקו של הנאשם הוא העיקרי ולכל הפחות מרכזי. מעבר לפגיעה ברכוש, נגרמה לקורבנות פגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי. חמורה ביותר הפגיעה בקטינה ל"ר, בת 13, שהתעוררה במהלך הפריצה וגבר זר חסם את פיה והפעיל כוח כלפיה. בצע כסף בלבד הוא שהניע את הנאשם לביצוע העבירות והנאשם מבין היטב את הפסול שבמעשים.

16. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-דין מהם עולה כי על מבצעי עבירות פריצה וגניבה בבתיים הוטלו עונשי מאסר ממושכים, וכאשר דובר בסדרת התפרצויות הוטלו עונשי מאסר ארוכים מצטברים. לטענת המאשימה, מתחם הענישה ההולם לאירוע נשוא אישומים 2, 3 ו-4, כאירוע כולל, הנו בין 36 ל-54 חודשי מאסר בפועל, ומחתם הענישה לאישומים 5-8, מתחם הענישה נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מן האירועים. באשר לאישום הראשון, נטען כי בהתחשב במספר הפעמים בהם נכנס

הנאשם לישראל ושהה בה, מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר.

17. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען, כי פגיעת העונש בנאשם אינה יוצאת דופן, אך לזכותו של הנאשם יש לזקוף את נטילת האחריות בהזדמנות הראשונה, הודאתו במסגרת הסדר טיעון והעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, שיקול הרתעת הרבים מחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה. נוכח המפורט, סברה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש שהנו במחצית מתחם הענישה ההולם, ונוכח חומרת המעשים וריבויים, לקבוע הצטברות חלקית של העונשים באישומים השונים, ובנוסף להטיל עונש מאסר מותנה ממושך ומרתיע ולחייב הנאשם בפיצוי לקורבנות.

טיעוני הנאשם לעונש:

18. ב"כ הנאשם, עמד בטיעונו על כך שחלק מהמעשים שביצע הנאשם בוצעו בהיותו קטין, ובחלקם האחר בהיותו בגיר צעיר, אשר הוא ומשפחתו סובלים ממצוקה כלכלית קשה, וכשהוא נגרר ומתפתה אחר שותפו המבוגר ממנו, בעל ההשפעה עליו. במקרים דומים ואף חמורים מכך, הטילו בתי-המשפט עונשים במנעד רחב, החל ממאסר קצר, וכלה במאסרים לתקופה ממושכת. עוד נטען, כי הנאשם בחלק מהמקרים לא היה שותף לתכנון המוקדם אלא פעל על-פי הוראות שקיבל משותפו הבגיר, תוך פעולה בהעדר שיקול-דעת אחראי ותחת לחץ מצוקתו הכלכלית. בפועל, הנזק שנגרם עקב מעשיו של הנאשם היה נמוך, ולכל מתלונן נגרם נזק בהיקף של מאות בודדות של שקלים. לטענת הסנגור, מתחם הענישה ההולם בנסיבות ביצוע העבירות, הנו בין מאסר קצר בן מספר חודשים ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

19. באשר לנסיבות האישיות, עמד הסנגור על כך שאין לנאשם עבר פלילי, והטלת עונש מאסר ראשון עלולה לגרום לפגיעה קשה בו, כאשר הוא עודנו צעיר בן 19 ורווק. עוד צוין מצבה הקשה של משפחתו שהעדר תמיכה מצד הנאשם עלולה לפגוע בה, ונטען כי נסיבות חייו הקשות השפיעו על ביצוע העבירה. יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו המהירה, החרטה שהביע, והחיסכון בזמן שיפוטי לו תרם בהודאתו במסגרת הסדר טיעון.

20. הנאשם בדבריו בבית-המשפט מסר כי הפיק לקח והתחייב שלא לחזור על מעשיו.

דין והכרעה:

21. מעשי הנאשם שלפניי הנם מעשים הפוגעים בגופו של אדם וברכוש, בתחושת הביטחון של הפרט ושל הציבור, ובביתו של אדם כמקום מוגן ובטוח עבורו. מידת הפגיעה במקרה דנן, הנה כבדה, שכן באחד המקרים הסלים אירוע ההתפרצות והגניבה לאירוע אלים שכלל הפעלת כוח על גופה של קטינה בת 13 שהתעוררה במהלך הפריצה, אירוע שגרם לה לטראומה קשה ביותר והשפיע קשות על חייה ועל חיי משפחתה (כך על-פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם). בכל יתר המקרים, התפרץ הנאשם

לבתיים באישון לילה, כאשר דרי הבית ישנים בתוכו, ואירוע האלימות המתואר לעיל מלמד על הסיכון הטמון במעשים מעין אלה, ומלמדנו לאן עלול היה האירוע להידרדר במידה ומי מן הדיירים היה מתעורר. בחלק מן המקרים פעל הנאשם בצוותא חדא עם אדם נוסף, במסגרת קשר, היבט המוסיף חומרה למעשים.

22. מעשים מעין אלה מחייבים הטלת ענישה מחמירה ומתריעה, בניסיון לבער את נגע עבירות הרכוש בכלל, ועבירות הרכוש המערבות אלימות בפרט, מן החברה, ולהשיב את תחושת הביטחון האישי ואת הסדר הציבורי התקין, על כנם. העובדה שבעת ביצוע השוד, שהה הנאשם מחוץ לבית ותצפת, אינה מלמדת בהכרח על כך שמעשי הנאשם אינם חמורים המה; בע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל (28.4.13), קבע בית-המשפט העליון, כדלקמן:

"אין מחלוקת כי עבירת השוד עבירה חמורה היא. ראשית, פוגעת עבירה זו בקניינו של הקרבן. שנית, וחמור מכך, עבירת השוד פוגעת בביטחונו האישי של הקרבן. תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה. מטעם זה קבע בית המשפט לא אחת כי גם מקום בו לא בוצעה אלימות פיזית בפועל, וכן מקום בו כלל לא הוצג כלי הנשק, ראוי להטיל עונשים מרתיעים על המבצעים עבירות אלו."

23. בין שלל הגניבה ניתן למנות מספר גדול של טלפונים סלולאריים, מחשבים ניידים, כסף מזומן ומיטלטלין נוספים, כאשר באחד המקרים אף נגנבו חרבות ששימשו לקישוט ובהיותן כלי מסוכן יש לשער מה הנזק שעלול להיגרם במידה ויתגלגלו לידי מי שיעשה בהם שימוש לרעה.

24. גילו של נאשם אמנם הוכר בחוק כשיקול מבין השיקולים שאינם מובאים בחשבון במסגרת נסיבות ביצוע העבירה וקביעת מתחם הענישה ההולם, אלא במסגרת הנסיבות האישיות הנשקלות בעת גזירת העונש. אין להתעלם מכך שבחלק מהמקרים היה הנאשם קטין, ולפיכך מצווה בית-המשפט לפעול בהתאם להוראות החוק והפסיקה הנוגעות לענישת קטינים, ובכללן לעקרון המנחה המקנה עדיפות לשיקולי שיקום בעניינם של קטינים. יחד עם זאת, גם במקרים בהם קטינים נטולי עבר פלילי היו מעורבים במקרי שוד, הטילו בתי המשפט עונשי מאסר לתקופות ממושכות, המשקפים את חומרת העבירה.

25. יצוין, כי בעת שהיה מעורב הנאשם בביצוע עבירת הסיוע לשוד, שהנה העבירה החמורה ביותר המיוחסות לו מבין האישומים שלפניי, היה הנאשם כבן 18 ותשעה חודשים, ולא היה קטין, וכיום בעת גזירת דינו הנו בן 19 ושלושה חודשים.

26. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם מעלה כי הוטלו עונשי מאסר לתקופות משתנות, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירה, במספר המקרים, בהיקף הנזק שנגרם ובסופו של יום גם בנסיבות האישיות שהובילו לגזירת עונש כזה או אחר בתוככי מתחם הענישה ההולם שנקבע. יש לציין כי בחלק מהמקרים היה הנאשם האחראי והמבצע הבלעדי של העבירות, ובחלק האחר היה שותף לביצוע המעשים יחד עם אחר, כאשר מדובר בנסיבה מחמירה של תכנון משותף וביצוע בצוותא (כך למשל בסיוע לשוד).

27. בע"פ 5849/13 **בן חיון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.10.14) נדון, בין היתר, עניינו של המערער 1, אשר הורשע במספר עבירות ובהן סיוע לעבירת שוד (שאינה בנסיבות מחמירות). באשר לעבירה האחרונה, קבע בית-המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שבין שנה וחצי לשלוש שנות מאסר בפועל, והטיל עליו עונש כולל בגין כלל האירועים שבכתב האישום, של 42 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שהוא מציין בהערת אגב כי במסגרת הדיון בערעורים, אין נדרש בית-המשפט העליון להכריע בשאלת מתחם הענישה הראוי, אלא לבחון את העונש שנגזר על המערערים בפועל (**שם**, בפסקה 20).

28. בע"פ 2840/11 **יאסין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.12), לעניינו של המערער המכונה "קוסקוסה" (מני מספר מערערים), אשר הורשע, בין היתר, בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, ובית-המשפט המחוזי הטיל עליו עונש של 19 חודשי מאסר בפועל, חרף גילו הצעיר (26) והיותו נטול עבר פלילי. בית-המשפט העליון דחה את ערעורו, בקבעו כי מדובר בעונש ראוי לאור חומרת המעשים.

29. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם, בעבירת הסיוע לשוד, הנו בין 16 ל-30 חודשי מאסר בפועל. באשר לכל אחד מן האירועים בהם היה מעורב הנאשם יחד עם אחר, ותוך קשירת קשר, מתחם הענישה נע בין 14 ובין 22 חודשי מאסר בפועל, ולאירועים בהם היה מעורב הנאשם כמבצע יחיד, מתחם הענישה נע בין 12 ובין 20 חודשי מאסר בפועל.

30. בראיית המכלול, סבורני כי אין מקום להפרדה מלאכותית בגזירת העונש עבור כל אירוע ואירוע בנפרד, שכן חלק מהמעשים בוצעו ברצף של מקום וזמן, והתפרשו על-פני תקופה קצרה יחסית שבה ביצע הנאשם סדרה של מקרי התפרצות וגניבה, בין לבדו ובין יחד עם אחר, כאשר לכל האירועים הללו סברתי שראוי לגזור עליו עונש כולל, לאחר הבאת נסיבותיו האישיות של הנאשם בחשבון.

31. הנאשם ביצע את המעשים כשהוא קטין ולחילופין בגיר צעיר, ונעדר עבר פלילי. משפחתו של הנאשם סבלה מצוקה כלכלית קשה ואף חרפת רעב, דבר שהוביל את הנאשם לביצוע העבירות. הנאשם הודה במעשים בהזדמנות ראשונה, נטל אחריות עליהם, שיתף פעולה בחקירת המשטרה, וכן

הודה במסגרת הסדר טיעון בבית-המשפט. יחד עם זאת, להעדר עבר פלילי משקל מועט בלבד, לאור העובדה שמדובר בריבוי מקרים על-פני תקופה קצרה יחסית. כמו-כן, בשל היותו תושב האזור, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

32. באשר לסוגיית הרשעתו של הנאשם בדין, בעבירות אותן ביצע כקטין, לא הוכחה בפניי (ואף לא נטענה) פגיעה שעלולה להיגרם לסיכויי בעתיד, עקב הרשעה בדין, וממילא הרשעה בדין עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים אותם ביצע, ריבויים ותדירותם.

33. עיינתי בבקשת המאשימה להטיל על הנאשם פיצוי לטובת המתלוננים, ובפרט לטובת ל"ר, ואולם לאור מצבו הכלכלי ובצירוף העובדה שלנאשם אין קשר עם משפחתו במהלך מעצרו, אינני רואה לחייבו בפיצוי במסגרת ההליך הפלילי.

סוף דבר:

34. אני מרשיע את הנאשם בעבירות המפורטות באישומים 1, 5, 6 ו-7, וזאת בנוסף לעבירות בהן הורשע בהכרעת הדין, כדלקמן:

א. כניסה לישראל שלא כחוק (במספר מקרים), עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

ב. שלוש עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין;

ג. שלוש עבירות של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

35. לאור המפורט, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעים ושניים חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 13.8.14;

ב. ארבעה עשרה חודשי מאסר, וזאת על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי בפרק זמן זה לא יבצע הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. ששה חודשי מאסר, וזאת על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי בפרק זמן זה לא יבצע הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע או עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ז אדר תשע"ה,
18/03/2015 במעמד הנוכחים.
תאופיק כתילי , סגן נשיא